

“พฤติกรรมอาชญากรข่มขืน”

(The Criminal Behavior of the Rapist)

โดย

พ.ต.ท.สฤทธิ สืบพงษ์ศิริ B.Sc., M.S., M.A. (Criminology)

ความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมทางเพศ เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกสังคม และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีระดับของความรุนแรงมากขึ้น โดยมีการกระทำที่รุนแรงทั้งทางร่างกาย จิตใจและทางเพศต่อเหยื่อ โดยเฉพาะกับผู้หญิง ดังจะพบเห็นได้จากการนำเสนอโดยผ่านสื่อต่างๆ ทั้งทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ โดยเฉพาะสื่อลามกอนาจารต่างๆก็มีการลักลอบจำหน่ายมากมาย สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้จิตใจมีความแข็งแกร่งและก้าวร้าวรุนแรงยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การทำร้ายทางเพศ โดยเฉพาะการข่มขืนกระทำชำเรา (Rape)

สำหรับประเทศไทยจะพบได้ว่า ปัญหาการข่มขืนได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่เหยื่อที่ถูกข่มขืนส่วนใหญ่เป็นได้ทั้งชายและหญิง และมีทุกช่วงอายุ ตั้งแต่เด็กอายุ 1 ขวบ ไปจนถึงคนชราที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อได้เช่นกัน และยังไปกว่านั้นก็คือผู้ข่มขืนก็มีใช้มีแต่เฉพาะบุคคลแปลกหน้าที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเท่านั้น แต่ในปัจจุบันยังพบว่าผู้ข่มขืนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด รู้จัก เป็นเพื่อนหรือคนรัก รวมทั้งบุคคลในเครือญาติครอบครัวเดียวกัน (Incest) เช่น บิดา ข่มขืนบุตรสาวต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กกระทั่งโตเป็นสาวจนถึงท้อง เป็นต้น (จักษ์ พันธุ์ชูเพชร, 2548: น.2) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการข่มขืนนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ ทั้งจากบุคคลใกล้ชิดและบุคคลไกลตัว

การข่มขืนจึงถือได้ว่าเป็นการทำร้ายทางเพศทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งพบว่าผู้กระทำมักมีความโกรธและก้าวร้าวมากกว่าเป็นความต้องการทางเพศ ในความเป็นจริงพบว่า หนึ่งในสามของผู้ข่มขืนมีลักษณะอวัยวะเพศไม่แข็งตัวหรือไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิขณะกระทำการข่มขืน (ไพรัตน์ พฤษชาติคุณากร, 2533: น.225) ดังนั้นปัจจัยทางด้านสภาพของผู้กระทำผิดตลอดจนปัจจัยทางด้านสภาพของเหยื่อจึงนับว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำและการถูกข่มขืน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านของพฤติกรรม สภาพจิตใจ บุคลิกภาพ อารมณ์ ค่านิยม ความเชื่อของสังคมต่างๆเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงต้องการที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของอาชญากรข่มขืน ซึ่งเป็นรูปแบบของความรุนแรงทางเพศรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยรวมถึงอาชญากรประเภทข่มขืนฆ่าด้วย ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เพื่อที่จะทราบถึงสาเหตุและพฤติกรรมของอาชญากรข่มขืนและเหยื่อ เพื่อเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขและควบคุมพฤติกรรมของอาชญากรข่มขืนต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่ออธิบายคุณลักษณะของอาชญากรข่มขืนและเหยื่อ
2. เพื่ออธิบายรูปแบบและสาเหตุของอาชญากรข่มขืน
3. เพื่ออธิบายลักษณะความผิดปกติทางเพศของอาชญากรข่มขืน
4. เพื่อเสนอแนะมาตรการการแก้ไขและควบคุมพฤติกรรมของอาชญากรข่มขืน

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะของอาชญากรข่มขืนและเหยื่อ
2. ทำให้ทราบถึงรูปแบบและสาเหตุของอาชญากรข่มขืน
3. ทำให้ทราบถึงลักษณะความผิดปกติทางเพศของอาชญากรข่มขืน
4. เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางแก้ไขและควบคุมพฤติกรรมอาชญากรข่มขืน

นิยามศัพท์

1. อาชญากรข่มขืน หมายถึง บุคคลที่ใช้กำลังหรืออำนาจบังคับ เพื่อกระทำชำเราโดยที่เหยื่อมิได้ยินยอมโดยสมัครใจ
2. วัฏจักรการข่มขืน หมายถึง กระบวนการข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดขึ้นในครั้งแรก โดยผ่านขั้นตอนการตัดสินใจของผู้กระทำผิดในการสร้างโอกาสเพื่อการข่มขืนกระทำชำเราในครั้งต่อไป

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) ประกอบกับการศึกษากรณีตัวอย่าง (case study) ซึ่งการวิจัยเชิงเอกสารนั้นเป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการ หนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต จากเว็บไซต์ของในและต่างประเทศ รวมทั้งการนำกรณีศึกษาตัวอย่างคดีที่เกิดขึ้นมาใช้ประกอบในการอภิปรายและวิเคราะห์ โดยนำเสนอผลการศึกษาในรูปของการพรรณนาความประกอบความเรียง (description)

ผลการศึกษา

1. การข่มขืนกระทำชำเรา (Rape) เป็นปรากฏการณ์ที่มีมาตั้งแต่อดีต ไม่ว่าจะ เป็น โดยประเพณีของการประพฤติดต่อกับหญิงชั้นต่ำ หรือหญิงที่อยู่ในประเทศฝ่ายแพ้สงคราม เพราะการข่มขืนเป็นเสมือนสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ และกรรมสิทธิ์ในตัวหญิง ดังเช่นที่ระบุอยู่ในกฎหมายฮัมบูร์ก กฎหมายอิบรู กฎหมายคริสเตียนและกฎหมายอังกฤษ ที่กำหนดค่าของหญิงให้เป็นเพียงทรัพย์สินของชาย นอกจากนี้ในสภาวะสงครามการข่มขืนก็เป็นสิ่งที่มักเกิดขึ้นเสมอ โดยผู้ที่ข่มขืนไม่ได้มีความผิดปกติกทางจิตแต่เป็นเพียงการกระทำที่แสดงถึงชัยชนะ การเหยียดหยามและทำให้ฝ่ายที่ถูกกระทำรู้สึกต่ำต้อย (จักษ์ พันธุ์เพชร, 2548: น.8)

นอกจากนี้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ยังมีพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้หญิงมีความด้อยค่ากว่าและเป็นสัญลักษณ์ของการมีอำนาจของฝ่ายชาย ซึ่งได้ส่งผลต่อการมองการข่มขืนว่าเป็นความผิดและมีสาเหตุมาจากฝ่ายหญิง เช่น เชื่อว่าเป็นความผิดของฝ่ายหญิงมากกว่าจากฝ่ายผู้ชายมีปัญหาทางจิต ผู้หญิงมีความสุขกับการถูกข่มขืน การข่มขืนต้องเกิดร่วมกับความรุนแรง หรือสาวบริสุทธิ์เท่านั้นที่เป็นเหยื่อของการข่มขืน (สุชีลา ดันชัยนันท์, 2535: น.16-20)

2. รูปแบบของการข่มขืน การข่มขืนสามารถจัดแบ่งได้หลายรูปแบบ เช่น การถูกข่มขืนโดยคนแปลกหน้า ในลักษณะคนเดียวหรือหลายคน การถูกข่มขืนโดยคูรัก (Date Rape) การข่มขืนระหว่างคู่สามีภรรยา (Marital Rape) เป็นต้น แต่ถ้าแบ่งรูปแบบการข่มขืนตามแรงกระตุ้นและพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุ สามารถแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้ (Christopher Lehmann-Haupt, 1999)

2.1 การข่มขืนอันเนื่องมาจากอำนาจ (Power Reassurance Rapist) เป็นการข่มขืนที่ผู้ข่มขืนต้องการจะพิสูจน์ความเป็นชายของตัวเอง โดยมีรูปแบบการสร้างความประหลาดใจให้กับเหยื่อ เช่น การลอบแอบเข้าไปนอนรออยู่ในห้องนอน หรือซ่อนตัวอยู่ที่เบาะนั่งด้านหลังรถยนต์ของเหยื่อ และเลือกเหยื่อจากการแอบดูหรือเที่ยวหาเหยื่อในที่ต่างๆ ซึ่งจะพบนักข่มขืนในรูปแบบนี้มากที่สุด

2.2 การข่มขืนที่ใช้กำลังที่รุนแรง (Power Assertive Rapist) เป็นการข่มขืนที่ต้องการแสดงอำนาจที่เหนือกว่า โดยใช้กำลังความรุนแรง อาจจะกลับมาข่มขืนเหยื่อคนเดิมซ้ำอีก

2.3 การข่มขืนเพื่อแก้แค้น (Anger Retaliatory Rapist) เป็นการข่มขืนโดยการจู่โจมอย่างรวดเร็วเพื่อต้องการแก้แค้นด้วยความโกรธ โดยมีความสุขและความพอใจที่ได้ทำร้ายฝ่ายตรงข้าม รวมไปถึงการทำลายความรู้สึกทางคำพูดเพื่อเป็นการแก้แค้น ในขณะที่ผู้กระทำมักไม่ได้รับความพึงพอใจทางเพศหรือได้รับเพียงเล็กน้อยจากการข่มขืน

2.4 การข่มขืนโดยทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Anger Excitation Rapist) เป็นการข่มขืนที่ผู้กระทำมีความสุขอย่างมากที่ได้เห็นอีกฝ่ายได้รับความทุกข์ทรมานจากการกระทำของตน (sexual sadism) มากกว่าความสุขที่จะได้รับจากการปลดปล่อยทางเพศจากการข่มขืน อันเป็นการปลดปล่อยความ

เพื่อฝัน(Fantasy) มีความสามารถในการล่าเหยื่อและมักจะจบลงด้วยการฆ่าในที่สุด

2.5 การข่มขืนที่เกิดขึ้นจากโอกาส (Opportunistic Rapist) เป็นการข่มขืนที่ไม่ได้มีการวางแผนล่วงหน้ามาก่อน โดยมีแรงจูงใจหลักจากความต้องการทางเพศอย่างทันทีทันใด ซึ่งมักจะมีการใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติดร่วมด้วย

2.6 การข่มขืนโดยแก๊ง (Gang Rapist) เป็นการข่มขืนโดยยอมรับและทำตามพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มเป็นพวกเดียวกัน สามัคคีกัน

จากรูปแบบของการข่มขืนดังกล่าว ได้นำมาสู่ ข้อสรุปถึง แรงจูงใจในการข่มขืน (Rapist Motivation) ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ประการ ได้แก่ (Baker,1997;citing in Brent Turvey,2005:530-533)

2.7 Sex and Lovemaking เป็นแรงจูงใจที่ผู้กระทำผิดมองการมีเพศสัมพันธ์เป็น Lovemaking ซึ่งอาจจะทำให้กลายเป็นการใช้อำนาจไปบังคับ เพราะว่าในเด็กหนุ่มที่ยังขาดประสบการณ์จำนวนมากถูกสั่งสอนเกี่ยวกับการใช้อำนาจและความรุนแรงว่า อาจจะเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับผู้หญิงได้ จนนำไปสู่พฤติกรรมข่มขืน เนื่องจากความสับสนระหว่างการหาประสบการณ์ทางเพศ กับการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

2.8 Sex and Shoplifting เป็นแรงจูงใจที่ผู้กระทำผิดมองผู้หญิงเหมือนกับสินค้าที่สามารถจะซื้อมาขายไปได้ โดยพวกเขาจะถูกสอนว่า ความต้องการทางเพศนั้นเหมือนกับความหิวกระหายซึ่งผู้หญิงเปรียบเหมือนกับลูกกวาดที่บางครั้งต้องหยิบขโมยมาเหมือนของกำขงกิน

2.9 Uniting เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมข่มขืน โดยการใช้การข่มขืนเป็นบทพิสูจน์ในบางสิ่งของกลุ่มแก๊ง หรือสนับสนุนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแก๊ง

2.10 Dividing เป็นการแบ่งแยกที่มีแรงจูงใจของการมองว่าผู้หญิงเป็นทรัพย์สินสมบัติของผู้ชาย และการข่มขืนนั้นใช้เพื่อแสดงอำนาจเหนือผู้หญิง

2.10 Power เป็นแรงจูงใจด้านอำนาจ เพื่อต้องการรักษาอำนาจและควบคุมเหนือเหยื่อโดยเฉพาะ

2.11 Anger เป็นแรงจูงใจจากความโกรธ โดยจะใช้กำลังโจมตีเหยื่อทุกส่วนของร่างกายและจะใช้ความรุนแรงมากขึ้น ถ้าจำเป็นเพื่อให้เหยื่อยอมเชื่อฟัง นอกจากนี้ยังเป็นการกระทำเพื่อต้องการลดคุณค่าความเป็นคนของผู้หญิง เช่น การถ่ายปัสสาวะลงไปในตัวเหยื่อ หรือหลังน้ำอสุจิรดบนใบหน้าบนผมของเหยื่อ หรือบังคับร่วมเพศทางทวารหนัก หรือสอดใส่วัตถุเข้าไปในช่องคลอดช่องทวารหนักของเหยื่อ หรือการแสดงออกทางการทำร้ายและการพุดจาคุหมื่นต่างๆ

2.12 Sadism แรงจูงใจพัฒนามาจากความโกรธ กลายมาเป็นความก้าวร้าวทางเพศในเวลาต่อมา ซึ่งความก้าวร้าวจะเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

ส่วนการแบ่งกลุ่มนักข่มขืน(ชาย)ในปัจจุบัน ได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้(ไพรัตน์ พุกษชาติ
คุณากร,2533:น.326)

2.13 กลุ่ม Sexual sadists คือ กลุ่มที่มีความรู้สึกตื่นเต้นและมีความต้องการทางเพศเมื่อทำให้เหยื่อ
เจ็บปวด

2.14 กลุ่ม Exploitative predator คือกลุ่มผู้ข่มขืนที่ใช้เหยื่อเหมือนเป็นวัตถุที่สนองความพึงพอใจ
ทางอารมณ์หุนหันพลันแล่นของตน

2.15 กลุ่ม Inadequate men คือ กลุ่มผู้ข่มขืนที่เชื่อว่าไม่มีผู้หญิงคนไหน เต็มใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับ
ตน และเขาจะหมกมุ่นกับจินตนาการซ้ำแล้วซ้ำเล่าเกี่ยวกับเรื่องความต้องการร่วมเพศกับผู้หญิง

2.16 กลุ่ม Displaced expression of anger คือกลุ่มที่เชื่อว่า การข่มขืนเป็นการแสดงออกของความ
โกรธ ก้าวร้าวและหยาบคายของผู้ข่มขืน

3. คุณลักษณะทั่วไปของนักข่มขืนและเหยื่อ ได้มีการศึกษารวบรวมคุณลักษณะทั่วไป
ของนักข่มขืน(Characteristics of Rapists) ไว้ดังนี้ (North Carolina Wesleyan College,2005)

3.1 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สีผิวดำ อายุต่ำกว่า 30 ปี แต่ถ้าเป็นนักข่มขืนแบบ Sadism จะมีอายุ
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป

3.2 นักข่มขืนส่วนใหญ่มาจากชนชั้นที่มีรายได้ต่ำ มีระดับสติปัญญาหรือIQ อยู่ในระดับปกติ คือ
ประมาณ90-110 มีปัญหาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและแอลกอฮอล์

3.3 ส่วนใหญ่มีประวัติครอบครัวที่มีปัญหา โดยมีการเปิดเผยแสดงพฤติกรรมทางเพศในครอบครัว
กับพี่น้องและ/หรือกับแม่ และขาดโอกาสได้รับบทบาทจากพ่อเนื่องจากพ่อตายหรือทิ้งไป รวมถึง
การมีภาวะจิตใจที่มีอารมณ์เกรี้ยวกราดตั้งแต่ยังเด็ก 3

3.4 ตามปกติไม่มีปัญหาเรื่องการเรียนและมักจะเรียนจนจบชั้นมัธยมและระดับวิทยาลัยในบางคน
แต่ก็มักมีความฝักใฝ่สนใจในสิ่งลึกลับก่อนอาจารย์ประเภทภาพโป๊เปลือย

3.5 ส่วนใหญ่มีสภาพสมรส คือ แต่งงาน หย่า หรืออยู่กับผู้หญิงแต่กลับแสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่
ไม่ดีกับผู้หญิง 3.

3.6 ส่วนใหญ่ทำงานมีความน่าเชื่อถือกับผู้หญิง แต่มักขาดความเชื่อมั่นในการปรับปรุงตนเอง

3.7 มีอาการทางด้านจิตใจ ด้านบุคลิกภาพต่อต้านสังคม(Antisocial Personality) กำหนดตัวเองให้
เป็นปกติในทุกๆทางยกเว้นทางด้านเพศ ในพวกคลั่งลัทธิอาจจะมีอาการของโรคจิตแบบsadism

นอกจากคุณลักษณะทั่วไปของนักข่มขืนแล้ว ยังจะต้องมีเงื่อนไขที่จะต้องถูกกำหนดไว้ 4
ประการ จึงจะก่อให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศขึ้น อันได้แก่ (Hamill,2001;citing in Brent
Turvey,2005 :pp.530)

- 3.8 นักข่มขืนเองจะต้องมีแรงจูงใจ(Motivation)ในการกระทำผิดกฎหมาย
- 3.9 นักข่มขืนจะต้องมียุทธวิธีบางอย่างในการเอาชนะต่อข้อห้ามภายในจิตใจ เพื่อให้ตนสามารถจะกระทำผิดกฎหมายได้ 3.
- 10 นักข่มขืนจะต้องสามารถเอาชนะต่อสิ่งภายนอก ที่จะเข้ามาบีบบังคับ และผลประโยชน์ที่จะได้เพิ่มเติมมากขึ้นจากเหยื่อ
- 3.11 นักข่มขืนจะต้องสามารถเอาชนะต่อการต่อต้านขัดขืนของเหยื่อ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจได้สำเร็จ

ส่วนคุณลักษณะของเหยื่อ ที่จะเป็นตัวนำไปสู่การถูกทำร้ายนั้น เป็นสิ่งที่นักข่มขืนได้รับการกระตุ้นจากเหยื่อ (Victim Instigation) โดยข้อมูลที่สำคัญจากเหยื่อจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลนำไปสู่ตัวคนร้ายได้ ซึ่งจะประกอบด้วย (Owen,2004:89 อ้างถึงใน โสภกา ชูพิกุลชัย ชปิลมันน์)

- 3.12 ลักษณะบุคลิกภาพของเหยื่อ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะกรณีอาชญากรต่อเนื่อง (serial criminal) ข้อมูลจากบุคลิกภาพของเหยื่อสามารถนำมาสะท้อนกลับให้เห็นจิตใต้สำนึกของอาชญากร ว่าอะไรที่ทำให้เลือกเหยื่อดังกล่าว เช่น การเลือกเหยื่อที่เป็นโสเภณี ด้วยเหตุผลที่ต้องการจะแก้แค้นผู้หญิง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับมโนภาพต่างๆที่ฝังลึกอยู่ในจิตใต้สำนึกของอาชญากรในการเลือกเหยื่อ เช่น เลือกเหยื่อทรงผมสั้นหรือยาว ผอมหรืออ้วน เป็นต้น
- 3.13 สถานภาพสมรสของเหยื่อ เช่น การหย่าร้าง การอยู่ด้วยกัน หรือแยกกันอยู่ ฯลฯ ในรายที่เหยื่อรู้จักกับอาชญากร เหยื่อจะระบายความทุกข์และปัญหาที่อาชญากรจึงเป็นเหตุให้ถูกล่อลวงและนำไปสู่การกลายเป็นเหยื่อได้ในที่สุด
- 3.14 วิธีการดำเนินชีวิตของเหยื่อ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการนำเหยื่อและอาชญากรมาพบกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการพบกันซึ่งหน้า หรือ ได้ตกเป็นเป้าหมายของการวางแผนอย่างดีของอาชญากร จากกรที่ได้พบ ได้ร่วมกลุ่มกิจกรรม หรือจากหน้าที่การงานของเหยื่อที่ต้องพบปะผู้คนจำนวนมาก และด้วยอาชีพดังกล่าวจึงทำให้เหยื่อได้มีโอกาสเข้าไปถึงตัวอาชญากรได้
- 3.15 แหล่งที่อยู่อาศัย ก็มีความสำคัญมาก โดยบางแหล่งเป็นแหล่งที่มีอัตราการประกอบอาชญากรรมสูง จึงทำให้มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อสูงมาก
- 3.16 สุขภาพทางร่างกายและทางด้านจิตใจของเหยื่อ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงจุดอ่อนที่ทำให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรได้โดยง่ายเช่นกัน

4. สาเหตุของการข่มขืน การประกอบอาชญากรรมนั้นมีสาเหตุสำคัญมาจากปัจจัย 3 ประการและ 1 องค์ประกอบร่วม ซึ่งได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคม มีส่วนผลักดันให้บุคคลเป็นอาชญากรเมื่อถูกกระตุ้นผ่านตัวแปรสภาพคือ ปัจจัยทางจิต (ซึ่งเป็นความรู้สึกขาดความรับผิดชอบชั่วดีและศีลธรรม) และองค์ประกอบร่วมด้าน โอกาสในการกระทำผิด แต่ปัจจัยทางจิต

ประการเดียวก็สามารถเปลี่ยนแปลงนำไปสู่สภาพอาชญากรรมได้แม้จะไม่มีอิทธิพลจากสภาพปัจจัยทางกายภาพหรือสังคมร่วมก็ตาม ซึ่งจะพบเห็นได้กรณีที่อาชญากรเป็น โรคจิต (จักษ์ พันธุ์ชูเพชร, 2548: น.12-14)

4.1 สาเหตุจากตัวผู้ข่มขืน

4.1.1 สาเหตุจากแรงกระตุ้นทางเพศ เป็นการแสดงออกทางอารมณ์เพศรุนแรง (Explosive Sexual Impulse) ผู้กระทำจะมีลักษณะเป็นปกติมาตลอด แต่มักจะมีความขลาดอาย มีบุคลิกภาพที่ไม่บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ (Immature) อายุที่จะผูกสัมพันธ์กับเพศหญิง

4.1.2 สาเหตุจากความวิปริตทางเพศ เป็นกามวิปริตแบบsadism ที่ผู้กระทำผิดจะกระทำเพื่อถ่ายทอดความก้าวร้าวทางเพศ (Sexual Aggressive Diffusion) ที่จะต้องได้รับการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศด้วยการข่มขืนหรือต่อต้านจากอีกฝ่าย และจากภูมิหลังการเลี้ยงดูพบว่ามักเคยถูกทารุณมาก่อน จนเกิดเป็นความผิดปกติทางเพศ หรือเรียกว่าความเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviation)

4.1.3 สาเหตุจากสันดานความประพฤติแบบก้าวร้าว (Aggressive Conduct Disorder) ผู้ข่มขืนไม่ใช่อาชญากรทางเพศอย่างแท้จริง แต่เป็นการใช้กำลังรุนแรงเพราะต้องการมีอำนาจเหนือหรือเอาชนะเหยื่อ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบต่อต้านสังคม มาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นหรือถูกทารุณกรรมในวัยเด็ก

4.1.4 สาเหตุจากความผิดปกติทางจิตใจ (Mental Disorder) ในลักษณะของการเป็นโรคจิต เช่น โรคหวาดระแวง (Paranoid) ปัญญาอ่อนและโรคทางสมอง (Organic Brain Diseases) ที่จะทำให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป และกระทำความผิดโดยขาดการรู้สึกผิดชอบชั่วดี

นอกจากนี้แล้วยังมีสาเหตุของพฤติกรรมการข่มขืนที่เกิดจาก การสูญเสียการควบคุมตนเองชั่วคราวเนื่องจากการมีสภาพผิดปกติ อันมีสาเหตุอันเนื่องมาจากการเสพยาเสพติดหรือแอลกอฮอล์ โดยเมื่อดื่มเสพยาจะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เพราะสุราไปกดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี

เหลือเพียงแต่ความรู้สึกที่มาจากสัญชาตญาณ (Instinctual need) ทำให้ความรู้สึกอารมณ์ที่เก็บกดไว้ระเบิดออกมา การกระทำจึงเกิดขึ้นเพื่อระบายความต้องการทางเพศ (Curt R. Bartol, 1991)

4.2 สาเหตุจากสังคม เป็นสาเหตุที่เกิดจากภายนอก เช่น การแพร่กระจายของสิ่งยั่วยอกทางกามารมณ์ต่างๆ รวมถึงสุราและยาเสพติด ที่ทำให้เกิดแหล่งมั่วสุมหรือมีฤทธิ์ต่อสมอง ขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความยับยั้งชั่งใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการก่ออาชญากรรมทางเพศได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ การข่มขืนอาจเกิดจากการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ไม่ใช่เรื่องของเพศก็ได้ (Primarily nonsexual needs) แต่เป็นการแสดงอำนาจและความโกรธแค้นผ่านพฤติกรรมทางเพศมากกว่าที่จะเกิดจากความต้องการทางเพศอย่างเดียว ดังนั้นการข่มขืนจึงเป็นการแสดงออกถึงการสูญเสียการทำหน้าที่ทางจิต (Psychological dysfunction) ซึ่งอาจเกิดขึ้นชั่วคราวนานๆ ครั้ง หรือเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นการกระทำของคนที่อ่อนแอทางอารมณ์ และไม่สามารถจัดการกับความเครียดและความต้องการของชีวิตได้

5. ความผิดปกติทางเพศ (Sexual disorders) ความผิดปกติทางเพศที่พบได้บ่อยมีดังนี้ (พนม เกตุมาน, 2546)

5.1 ความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity Disorders)

5.1.1 รักร่วมเพศ (Homosexuality) คือความผิดปกติ ในพฤติกรรมทางเพศ เป็นไปในทางตรงกันข้าม การแสดงออกจะเป็นแบบเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น แต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม กริยาท่าทาง การพูดจา กิจกรรมที่ทำ และที่สำคัญที่สุด คือ ความพึงพอใจทางเพศ จะมีความรู้สึก อารมณ์เพศกับเพศเดียวกัน แต่ทั้งเกย์และเลสเบียน อาจมีความพึงพอใจได้กับทั้งสองเพศ เรียกว่าไบเซ็กชวล (bisexualism) แต่ส่วนใหญ่ ไบเซ็กชวล มักจะมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันมากกว่า

5.1.2 ความผิดปกติในเอกลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity Disorder) มีลักษณะสำคัญคือ คิดว่าตัวเองเป็นเพศตรงข้ามมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะ รู้สึกรังเกียจอวัยวะเพศของตนเอง จนต้องการผ่าตัดเปลี่ยน

5.2 กามวิปริต (Paraphilias) อาการสำคัญคือ มีความรู้สึกทางเพศกับสิ่งกระตุ้นที่ผิดธรรมชาติ มีหลายประเภท ตัวอย่างเช่น Exhibitionism ชอบอวดชอบโชว์ แก้วผ้าโชว์อวัยวะเพศตนเอง, Fetishism ใช้ชุดชั้นในหรือเสื้อผ้า ใช้ชุดชั้นใน หรือเสื้อผ้าอาภรณ์หรือวัตถุที่เป็นสัญลักษณ์ของเพศตรงข้าม, Frotteurism ชอบถูไถ มักใช้สถานที่คนแน่นเบียดเสียดอัดเยียดกัน แล้วใช้อวัยวะเพศถูไถ, Voyuerism ชอบแอบดู ต้องแอบดูจึงจะเกิดความรู้สึกทางเพศ,

Pedophilia ชอบเด็ก ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่ยังไม่เป็นวัยรุ่น, Sadism ชอบทำร้ายคู่ของตน จึงจะมีความตื่นเต้นทางเพศ Masochism ชอบถูกทำร้ายจึงจะมีความตื่นเต้นทางเพศ เป็นต้น

5.3 การตอบสนองทางเพศผิดปกติ (Psychosexual Dysfunctions) อาการที่สำคัญ คือการตอบสนองเวลามีเพศสัมพันธ์ผิดปกติ เกิดได้กับทั้งเพศชายและหญิง ตัวอย่างเช่น การล่อปากอ่าว (Immature Ejaculation) เมื่อเริ่มสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในช่องคลอด ก็ถึงจุดสุดยอดอย่างรวดเร็ว พบบ่อยที่สุด, นกเขาไม่ขัน (Erectile Dysfunction ED or Impotence) มีความรู้สึกและความต้องการทางเพศ แต่อวัยวะเพศไม่แข็งตัว หรือแข็งตัวไม่นานเพียงพอ, การหมดความสนใจทางเพศ (Loss of Sexual Desire)

สรุปได้ว่า ปัญหาทางเพศเหล่านี้จะนำมาซึ่งความผิดปกติทั้งทางพฤติกรรมและจิตใจของผู้ป่วย จนนำไปสู่การสูญเสียการทำหน้าที่ทางจิต จนไม่สามารถที่จะควบคุมตัวเองได้ ซึ่งถ้าหากไม่มีการป้องกันหรือรักษา ก็อาจจะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศ เช่น การฆาตกรรมหรือการข่มขืนได้ในที่สุด

6. โรคบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorders) (พนม เกตุมาน, 2546)

เป็นความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับบุคลิกภาพ ซึ่งจะแสดงออกเป็นพฤติกรรม ไม่เหมาะสมในการคิด การตอบสนองทางอารมณ์ การแก้ไขปัญหา และการดำเนินชีวิต โดยจะมีอาการดังนี้คือ ไม่ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นแต่เรียกร้องให้ผู้อื่นปรับตัว เอาแต่ใจตนเองโดยไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองมีปัญหา แต่คิดว่าคนอื่นมีปัญหา และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม มีปัญหาทางอารมณ์ซึ่งเป็นผลจากการปรับตัวที่ไม่ดี บุคลิกภาพผิดปกติมีอยู่หลายประเภท ได้แก่ บุคลิกภาพผิดปกติแบบหวาดระแวง บุคลิกภาพผิดปกติแบบแยกตัว, บุคลิกภาพผิดปกติแบบแปลกแยก, บุคลิกภาพผิดปกติแบบซิสทีเรีย บุคลิกภาพผิดปกติแบบหลงตัวเอง, บุคลิกภาพผิดปกติแบบพึ่งพิงผู้อื่น, บุคลิกภาพผิดปกติแบบย่ำคิด ย้ำทำ, บุคลิกภาพผิดปกติแบบหลบเลี่ยงปัญหา, บุคลิกภาพผิดปกติแบบไม่มีวุฒิภาวะ (เด็กไม่โต), บุคลิกภาพผิดปกติแบบผสม, บุคลิกภาพผิดปกติแบบไม่อาจจัดกลุ่มได้ และบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม (แบบอันธพาล).

ส่วนสาเหตุของโรคบุคลิกภาพผิดปกตินั้นเกิดขึ้นจาก การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง, การเผชิญปัญหาในชีวิตที่ทำให้การเรียนรู้ผิดไปจากเด็กทั่วไป, จากปัจจัยทางพันธุกรรม, การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม โรงเรียนและเพื่อน ส่วนการรักษานั้นมักจะไม่ได้ผล ดังนั้นจึงควรป้องกันจะดีกว่ามากโดยให้ การเลี้ยงดูถูกต้องตั้งแต่เด็กจนถึงอายุ 18 ปี, มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยต่อพัฒนาการเด็กและวัยรุ่น

6.1 โรคบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม(Antisocial Personality Disorder) บุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคมนี้พบได้บ่อย เกิดขึ้นได้แม้แต่ในครอบครัวทั่วไป เกิดขึ้นได้กับเพื่อนบางคนทำให้เดือดร้อน มักจะก่อเรื่องให้เกิดความสูญเสียแก่คนอื่น และเกิดความสูญเสียแก่ส่วนรวมอย่างมาก ความจริงแล้วโรคนี้อันตรายเกิดจากปัญหาในวัยเด็ก และการเลี้ยงดูไม่เหมาะสมมาตั้งแต่เล็ก ซึ่งสามารถป้องกันได้ แต่ก็เป็นโรคที่ถูกละเลย ไม่ค่อยมีใครพูดถึงกัน เนื่องจากเมื่อเกิดขึ้นแล้วรักษายากมาก และไม่ค่อยได้ผล

อาการของโรคได้แก่ การละเมิดสิทธิของผู้อื่น,การไม่มีความรู้สึกผิดไม่มีความรับผิดชอบ,มีความก้าวร้าว ทำร้ายคนอื่น รังแกสัตว์ ทำลายข้าวของสาธารณะ ทำผิดกฎเกณฑ์ กติกาของหมู่คณะ หรือกฎหมาย โรคนี้อาจเป็นตั้งแต่เด็กโดยอาการจะมีมากขึ้นเรื่อยๆ เริ่มจาก ชน อยู่ไม่นิ่ง พูดเก่ง คุยเก่ง ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ชอบพูดคำหยาบ ใจร้อน จี้โมโห เวลาโกรธ จะหยุดยั้งตัวเองไม่ค่อยได้ ทำให้มีเรื่องกันบ่อยๆ บางทีถึงชกต่อยกันที่โรงเรียน พฤติกรรมมักจะเลียนแบบพ่อหรือคนในครอบครัวที่เกร และพ่อแม่ไม่มีเวลาแก้ไขพฤติกรรมลูก ครอบครัวมักไม่อบอุ่น พ่อแม่มีปัญหาครอบครัว มีโรคทางจิตเวช หรือการใช้สารเสพติดในครอบครัว ความก้าวร้าวเกรของจะมากขึ้นเรื่อยๆ ผลการเรียนแย่ง เพราะไม่ค่อยเข้าเรียน ชอบโดดเรียนไปเล่นเที่ยว เพื่อนมักจะเป็นเด็กโตกว่า และนิสัยเกรเช่นกัน ความก้าวร้าวในกลุ่มทำให้ไปมีเรื่องกับโรงเรียนอื่นได้

บุคลิกภาพแบบนี้ ไม่ใช่การต่อต้านสังคมแบบที่ชอบทำอะไรก็ตาม ประท้วง โวยวายไปหมด แต่เป็นบุคลิกภาพแบบที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ กฎหมาย เพื่อความพึงพอใจของตนเอง เวลาต้องการอะไรจะต้องให้ได้ทันที หยุดยั้งตัวเองไม่ได้ เวลาโกรธจะเขาชอบแกล้งเพื่อนรังแกเพื่อน ทำผิดเสมอๆ ถูกดุถูกว่าบ่อยๆ โด่ขึ้นก็จะยังเป็นแบบนี้ คุณเฝ้าๆอาจจะเหมือนคนปกติ เพราะเจ้าตัวจะปิดบังอาการและความไม่ดีได้บางช่วง ในสังคมจะมีคนที่มีบุคลิกภาพผิดปกติแบบนี้จำนวนไม่น้อย ดังจะเห็นปรากฏเป็นข่าวอาชญากรรมเสมอๆ ได้แก่ การจี้ ปล้นฆ่า ข่มขืน แต่แบบที่อาจเห็นได้ไม่ค่อยชัด ได้แก่พวกโกหก หลอกลวง โกง คอร์รัปชั่น หาประโยชน์ใส่ตนหรือพรรคพวก ส่วนการรักษาคนที่มีความผิดปกติแบบนี้ ทำได้ยากมาก เพราะการกระทำของเขาจะกลายเป็นนิสัยส่วนตัว เป็นบุคลิกภาพ ที่สำคัญคือเจ้าตัวมักจะไม่รู้ตัว ไม่เห็นปัญหาในการแก้ไข ไม่รวมมือในการรักษา การป้องกันจึงสำคัญและลงทุนน้อยกว่า

ส่วนการจะป้องกันโรคนี้นั้นปัจจุบันพบว่า โรคนี้อาจเกิดจากการเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดของเด็ก การขาดการดูแลในช่วงขวบปีแรกซึ่งสำคัญมากในการสร้างความมั่นคงทางอารมณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อคนอื่น การมองโลกในแง่ดี การรู้สึกเห็นอกเห็นใจใคร จะเป็นสาเหตุใหญ่ข้อหนึ่ง ต่อมา การขาดการฝึกการควบคุมตนเอง ระเบียบวินัยในขวบปีที่สองและสาม จะทำให้เด็กขาดการควบคุมจิตใจตนเอง ทำให้เด็กเอาแต่ใจตนเอง ในวัยต่อมาเด็กจะเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรม

ของพ่อแม่ พี่น้อง คนในครอบครัวและใกล้ชิด เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนก็จะเรียนรู้จากเพื่อน และครู นอกจากนี้สังคมภายนอกก็เป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็กเช่นกัน การเรียนรู้เหล่านี้ ถ้าเป็นไปได้ดี เด็กจะมีความมั่นคงในอารมณ์ รู้จักแยกแยะดีเลว และควบคุมตัวเองให้อยู่ในกติกาสังคมได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรมได้ง่าย โดยเฉพาะการข่มขืนกระทำชำเรา เนื่องจากการที่มีพฤติกรรมที่เมื่อมีความต้องการแล้วจะต้องให้ได้ทันที โดยจะหยุดยั้งใจตัวเองไม่ได้ รวมถึงการที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวชอบละเมิดสิทธิของผู้อื่น ขอบรังแกทรมาณสัตว์ จนอาจนำไปสู่รูปแบบการข่มขืนที่ใช้กำลังรุนแรงหรือการข่มขืนแบบsexual sadism ได้

7. ความเพ้อฝันหรือมโนภาพ (Fantasy) (Bryan Nelson,2005)

ความเพ้อฝันนั้นจัดเป็นส่วนประกอบหนึ่งของพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นหนึ่งในแรงขับที่อยู่เบื้องหลังการก่ออาชญากรรม และเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมอาชญากรรมต่อเนื่อง เช่น ฆาตกรรมต่อเนื่อง หรือการข่มขืนต่อเนื่อง ดังนั้นพฤติกรรมที่คนร้ายได้กระทำในสถานที่เกิดเหตุ หรือการเลือกเหยื่อนั้น มักจะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเพ้อฝันหรือมโนภาพของคนร้าย ความเพ้อฝันนั้นเป็นการกำหนดสร้างขึ้นมาในความคิด แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบความเพ้อฝันที่สร้างสรรค์ (Creative Fantasies) และแบบฝันกลางวัน (Daydreaming Fantasies)

ความเพ้อฝันนั้นจะประกอบไปด้วยตัวแปรหลายตัว ได้แก่ ตัวแปรคุณลักษณะของเหยื่อ (Victim Demographics) ตัวแปรกามวิปริต (Paraphilics) ตัวแปรความสัมพันธ์ (Relational) ตัวแปรสถานภาพ (Situational) ตัวแปรความโกรธ ตัวแปรความรุนแรง ตัวแปรอำนาจ ตัวแปรการรับรู้ในตน (Self Perception) ตัวแปรบุคลิกภาพ ตัวแปรช่วงเวลาที่เพ้อฝัน (Time Spent in Fantasy) ตัวแปรความสามารถในการรับรู้ความเป็นจริง (Reality-testing) ตัวแปรอื่นๆที่สามารถมีอิทธิพลต่อผู้กระทำผิด (Factor X) ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) ในลักษณะของวงล้อของความเพ้อฝัน (The Fantasy Wheel) เช่น ในฆาตกรต่อเนื่อง จะมีแรงขับโดยตัวแปรของความเพ้อฝันในขณะที่กระทำผิด ซึ่งจากวงล้อความเพ้อฝัน ฆาตกรต่อเนื่องจะกระทำการอยู่บนพื้นฐานของความเพ้อฝันและจะกระทำต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ส่วนในนักข่มขืน มักจะเชื่อว่าเกิดจากแรงจูงใจทางด้านเพศ ที่ผู้กระทำผิดทำไปเพราะมีความพึงพอใจในทางด้านเพศ แต่อย่างไรก็ตามการข่มขืนจำนวนมากถูกกระตุ้นโดยที่ผู้กระทำผิดต้องการจะเปลี่ยนความโกรธให้เป็นการข่มขืน หรือเป็นการแสดงออกถึงอำนาจเหนือเหยื่อ ดังนั้นตัวแปรความโกรธและอำนาจ จึงเป็นตัวแปรสำคัญของอาชญากรรมทางเพศ โดยความโกรธนั้นจัดเป็น

อารมณ์ที่เมื่อไม่สามารถควบคุมได้แล้วจะนำไปสู่การกระทำที่ก้าวร้าวต่อผู้อื่น เช่น การไม่เคารพ เชื้อพัง การทำทนายอำนาจ เป็นต้น ส่วนตัวแปรอำนาจนั้น เป็นความต้องการที่จะควบคุมหรือรักษา ตำแหน่งบุคคลของตนเองไว้

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าตัวแปรของความเพ้อฝัน ในด้านตัวแปรความ โกรธ และตัวแปรอำนาจ จะเป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นมโนภาพในความคิดที่อยู่ในส่วนของจิตใต้สำนึกของนักข่มขืน ที่พร้อมจะ ผุดขึ้นมาแทนที่จิตสำนึกที่คอยควบคุมจิตใต้สำนึกอยู่ ก่อปรกกับการที่ไม่ได้รับการขัดเกลาทาง สังคม(socialization)บวกกับการไม่ได้รับการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง เมื่อต้องเผชิญกับความ จริงต่างๆจากส่วนของจิตใต้สำนึกในช่วงวัยต่างๆ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการข่มขืนที่ใช้ความ โกรธ และอำนาจเป็นแรงจูงใจในการกระทำผิดมากกว่าที่จะเกิดจากความต้องการทางเพศอย่างเดียว

8. การมีความต้องการทางเพศสูง (Hyper sexuality) (ดวงทิพย์ รือเรือง,2548)

ผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติ นั้น จะหมกมุ่นเรื่องเพศและมีความต้องการอย่างมาก ที่จะร่วมเพศ ไม่สามารถหักห้ามใจตนเองได้ จะร่วมเพศบ่อยมากวันละหลายๆ ครั้ง การร่วมเพศแต่ละครั้งจะ ใช้เวลานานมากกว่าคนปกติ จนทำให้ภรรยาหรือคู่นอนบางรายทนไม่ได้ ถึงขั้นแตกแยก กัน นอกจากนั้น มักมีพฤติกรรมทางเพศไม่เลือกสถานที่ หรือเมื่อพบเห็นการข่มขืนทางเพศเพียง เล็กน้อยก็อาจมีความต้องการ ทางเพศสัมพันธ์ในขณะนั้นเลย หรือแม้แค่การจับมือ กอดจูบ หรือ สัมผัส ก็อาจจะบรรลุนิติสุขได้แล้ว

สาเหตุที่ทำให้การมีความต้องการทางเพศสูงอาจเกิดจากหลายสาเหตุ ได้แก่ ความผิดปกติ ของ ระบบการขับฮอร์โมนทางเพศที่มากกว่าปกติ หรือเนื้องอกในสมอง ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ สูงผิดปกติ ผู้ป่วยไฮเปอร์โทรอยด์บางรายในระยะแรกจะมีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติเช่นกัน และ ผู้ป่วยทางจิตบางประเภทอาจมีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติเนื่องจากสูญเสียความสามารถ ในการควบคุมความตื่นเต้นทางเพศ นอกจากนี้ผู้ที่มีปัญหาบุคลิกภาพที่เกิดจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก การพบเห็นกิจกรรม ทางเพศของพ่อแม่หรือคนอื่น หรือตนเองเคยโดนผู้ใหญ่วัยเด็กกระทำทางเพศในวัย เด็กจนฝังใจ ทำให้เกิดปม ทางจิตในเรื่องเพศขึ้นจนมีการหมกมุ่นและย้าคิดในเรื่องทางเพศ ตลอดเวลา

ผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติที่มีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางฮอร์โมนเพศ และ โรค ทางกายที่เกิดขึ้น สามารถจะรักษาตามอาการที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีวิธีการรักษาที่แตกต่างกันไป อาจ รักษาพร้อมกับการบำบัดทางจิตใจ ไปพร้อมกัน แต่ถ้าพฤติกรรมทางเพศที่สูงผิดปกติไม่ใช่เกิดจาก สาเหตุทางกาย แต่เกิดจากปัญหาบุคลิกภาพและปมทางจิตเรื่องเพศ จะต้องปรึกษาจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาเพื่อรักษาด้วยการทำจิตบำบัดหรือใช้ยาระงับประสาทในการบำบัดด้วย ถ้าหมกมุ่น เรื่องเพศมากแต่ไม่ถึงขั้นที่ผิดปกติ ก็ควรการออกกำลังอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ทำกิจกรรมที่

ชั้นชอบเพื่อไม่ให้มีเวลาว่างใน การคิดหมกมุ่นเรื่องเพศ รับประทานอาหารและพักผ่อนอย่างเพียงพอก็จะช่วยบรรเทาได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการมีความต้องการทางเพศสูงนั้น มีสาเหตุได้ทั้งจากความผิดปกติทางด้านร่างกายและความผิดปกติทางด้านบุคลิกภาพหรือปมทางจิตในเรื่องเพศ จนนำไปสู่การไม่สามารถควบคุมความต้องการทางเพศได้ และยิ่งถ้าได้รับการกระตุ้นจากสิ่งยั่วยุทางกามารมณ์ หรือ แอลกอฮอล์หรือยาเสพติดแล้ว ก็จะทำให้สูญเสียการควบคุมตัวเอง หรือการรับรู้ผิดชอบชั่วดี จนนำไปสู่การมีพฤติกรรมการข่มขืนได้ในที่สุด เช่น การข่มขืนที่เกิดขึ้นจาก โอกาส (Opportunistic Rapist) เป็นการข่มขืนที่ไม่ได้มีการวางแผนล่วงหน้ามาก่อน โดยมีแรงจูงใจหลักจากมีความต้องการทางเพศอย่างทันทีทันใด ซึ่งมักจะมีการใช้ แอลกอฮอล์และยาเสพติดร่วมด้วย เป็นต้น.

9. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับพฤติกรรมนักข่มขืนกระทำชำเรา

การนำเอาทฤษฎีจิตวิเคราะห์มาอธิบายพฤติกรรมของนักข่มขืนนั้น สามารถอธิบายพฤติกรรมแปรปรวนของมนุษย์ โดยพยายามจะอธิบายถึงอารมณ์ที่เก็บกดไว้อยู่ในจิตใต้สำนึก โดยเฉพาะในเรื่องสัญชาตญาณทางเพศที่จะมีความเจริญคลี่คลายเป็นระยะๆ นับแต่วัยทารกจนถึงวัยที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากความเจริญเติบโตในระยะใดเกิดความแปรปรวน ก็จะก่อให้เกิดความผิดปกติทางอารมณ์ได้ในวัยผู้ใหญ่ และอาจหมายถึงความผิดปกติทางเพศ(Sexual disorders)ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การกระทำผิดทางเพศ เช่นการข่มขืนได้ในที่สุด (อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์,2541)

จากจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) ที่เน้นในเรื่องโครงสร้างของจิต อันประกอบไปด้วย Id Ego และ Superego นั้น อาชญากรก็คือผู้ที่ไม่สามารถที่จะบังคับส่วนที่เป็นId ของตนเองให้ลงไปอยู่ใต้จิตสำนึกได้ หรือไม่สามรถจะแปรรูปหรือทดแทนความต้องการในส่วนของId ของตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ ดังนั้นรูปแบบของการมีพฤติกรรมของอาชญากรจึงเป็นความต้องการโดยตรงของId ที่ยังไม่ผ่านขบวนการขัดเกลา ซึ่งอาจเกิดขึ้นมาจากการที่ถูกเก็บกดอยู่ตลอดเวลาในที่สุดก็ระเบิดแสดงพฤติกรรมออกมา หรืออาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่ Ego ไม่สามารถปรับรับได้ หรือเกิดความผิดปกติเกิดขึ้น สืบเนื่องมาจากเกิดพลังรุนแรงของความขัดแย้งในใจระหว่าง Id กับ superego (โสภา ชูพิกุลชัย ชปีลมันน์,2548:น.177) ดังนั้น พฤติกรรมการข่มขืนโดยทั่วไปจึงมาจากสัญชาตญาณทางเพศที่ถูกเก็บกดไว้อยู่ในจิตใต้สำนึก ได้ถูกแสดงออกมา อันเนื่องมาจากความไม่สอดคล้องกันระหว่าง Id Ego และ Superego ในตัวผู้นั้น นอกจากนี้ในกลุ่มนักข่มขืนที่มีความผิดปกติทางเพศร่วมด้วยนั้น จะมีพฤติกรรมยึดติด (Fixation) ของช่วงพัฒนาการทางจิตเพศ (Psychosexual developmental phase) ในวัยเด็ก ซึ่งฟรอยด์เชื่อว่าความพอใจที่ทารกได้รับเริ่มแรก

นั้น จะมีพื้นฐานของการคลุกเคล้ากับกามารมณ์ทั้งสิ้นซึ่ง เรียกว่า Lipido โดยในคนปกติจะมีความคลี่คลายเป็นระยะๆตามขั้นพัฒนาการของเด็กโดยจะเคลื่อนจากอวัยวะแห่งหนึ่งไปสู่แห่งอื่น เช่น จากขั้นปากไปสู่ขั้นทวารหนัก ดังนั้นถ้ามีการยึดติดในช่วงใดช่วงหนึ่งก็จะทำให้เกิดการฝังลึกอยู่ในจิตได้สำนึกและคิดตัวไปจนตาย เกิดเป็นความเบี่ยงเบนทางเพศขึ้น จนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศได้ เช่น การข่มขืนที่ผู้กระทำผิดกระทำเพื่อถ่ายทอดความก้าวร้าวทางเพศ (Sexual Aggressive Diffusion) ที่จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นปลุกเร้าอารมณ์เพศด้วยการขัดขืนหรือต้านทานจากอีกฝ่ายหนึ่งจึงจะได้รับความพึงพอใจและจะร่วมประเวณีอย่างรุนแรง (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, 2520 อ้างถึงในพิศาล มุขแจ้ง, 2540: น.20)

10. งานวิจัยด้านอาชญากรรมทางเพศที่เกี่ยวข้อง

เอกภพ อินทวิวัฒน์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ โดยศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีระดับการศึกษาระดับชั้นประถม 1-6 ประกอบอาชีพรับจ้าง ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะถูกผู้ปกครองลงโทษโดยวิธีว่ากล่าวตักเตือน ปัจจัยด้านสถานการณ์แวดล้อมส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่มิดชิดที่อยู่ใกล้ที่พักอาศัยของตนเองในการกระทำความผิด ก่อปรกับรู้จักคุ้นเคยหรือมีความสัมพันธ์กับผู้เสียหายมาก่อนจึงเกิดความมั่นใจที่จะกระทำความผิด ในขณะที่การข่มขืนคิดว่าผู้เสียหายจะไม่กรีดร้องด้วยความหวาดกลัวและไม่กล้าต่อสู้ขัดขืน อีกทั้งเชื่อว่าจะรอดพ้นจากการจับกุมเพราะผู้เสียหายจะไม่กล้าแจ้งความ ปัจจัยด้านวิธีการกระทำความผิดจะคิดวิธีการกระทำความผิดเอาเองทั้งหมดหรือตามสถานการณ์เฉพาะหน้า โดยบางส่วนจะจดจำวิธีการกระทำความผิดมาจากภาพยนตร์หรือละคร โทรทัศน์ จากการอ่านพบในหนังสือนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างจะทำการข่มขืนลำพังคนเดียว มักใช้คำพูดหวานล่อหลอกล่อให้ผู้เสียหายตายใจหลงเชื่อ โดยผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย เนื่องจากไม่มีการใช้อาวุธใดๆประกอบการกระทำความผิด ส่วนข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยเห็นควรให้ กบว.พิจารณาตรวจสอบสื่อต่างๆเพื่อเป็นการปิดกั้นโอกาสในการเรียนรู้เรื่องเพศในทางที่ไม่ถูกต้อง, สถาบันครอบครัวควรปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับบุตรหลานให้เห็นคุณค่าการมีสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับหญิง, ควรมีมาตรการควบคุมปัจจัยที่จะนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการค้าประเวณี ยาเสพติดหรือสุรา ซึ่งมีส่วนกระตุ้นให้เกิดความฮึกเหิมในการกระทำความผิด

สมชาย อินโด (2536, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศประเภทข่มขืนกระทำชำเรา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาสาเหตุและคุณสมบัติของการข่มขืน และหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืน พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังในคดีข่มขืนในเขตเมือง ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีอาชีพรับจ้าง

โดยมีรายได้น้อยกว่า 5,000บาทต่อเดือน พักอาศัยอยู่ในสลัม สถานภาพโสด ผู้ปกครองแยกกันอยู่หรือตาย สรุปผลการวิจัยได้ว่า - ปัจจัยการมีเพื่อนร่วมข่มขืน,การเคยถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับการทำร้ายทางเพศ,ความถี่ของการสำเร็จความใคร่และการดื่มสุราระหว่างการข่มขืน มีส่วนเพิ่มพูนความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา - ส่วนปัจจัยการมีเพื่อนสนิทที่ใช้เวลาในการเที่ยวโสเภณีและสนับสนุนการข่มขืน มีส่วนเพิ่มพูนความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา - ส่วนการเรียนรู้ด้านเพศจากเพื่อนหรือจากหนังสือลามกอนาจาร มีส่วนเพิ่มพูนความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา - ส่วนการกระตุ้นทางเพศ การถูกชักชวนไปในทางที่ผิด การไร้ความเห็นอกเห็นใจ จะนำไปสู่ความต้องการและมีพฤติกรรมที่ถูกผู้หญิง ซึ่งมีส่วนเพิ่มพูนความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา ส่วนการที่ไปคูถูกผู้ชาย การใส่เสื้อผ้าโป๊รัดรูป นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา - ส่วนข้อเสนอแนะในส่วนของรัฐบาล เห็นควรออกกฎหมายควบคุมสื่อลามกอนาจารเพื่อลดการกระตุ้นทางเพศ ควรบรรจุหลักสูตรการศึกษาเรื่องเพศ ไว้เป็นนโยบายการศึกษาสำหรับนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียน และการตัดสินใจและอัตราการลงโทษไม่ควรปล่อยผู้กระทำผิดออกมาเร็วนักเพราะจะสร้างความหวาดกลัวให้กับชุมชน - ส่วนข้อเสนอแนะในส่วนภาคเอกชนควรมีหน่วยงานเกี่ยวกับผู้หญิงที่ให้ความรู้ด้านเพศ ตลอดจนการช่วยเหลือเหยื่อที่ถูกข่มขืนในด้านอารมณ์ความรู้สึกและกฎหมายด้วย

พรศิริ มุทิตชัย (2541,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน :กรณีการข่มขืนกระทำชำเราพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติเบี่ยงเบนมาก่อน ได้แก่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา เล่นการพนันชอบทะเลาะวิวาท หนีออกจากบ้าน เที่ยวกลางคืน ทำให้การข่มขืนรุนแรงมากขึ้น - การคบค้าสมาคมกับเพื่อนที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน ทำให้การข่มขืนรุนแรงมากขึ้น - การที่หญิงถูกเหยียดหยาม ความโกรธแค้นที่มีต่อหญิง และสถานที่เกิดเหตุเป็นบ้านของผู้กระทำผิดเอง ซึ่งในขณะที่เกิดเหตุมีพี่น้องอยู่ในบริเวณบ้านด้วย ทำให้การข่มขืนรุนแรงมากขึ้น

พวงเพ็ญ ใจกว้าง (2542,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุดรธานี พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง มีรายได้น้อย ส่วนใหญ่สมรสแล้ว เป็นบุคคลที่ติดสุราติดยาเสพติด มีบุคลิกภาพแบบอันธพาล มีความเก็บกดทางเพศ มีภูมิหลังครอบครัวที่แตกแยก อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม โดยอยู่ในแควดงของยาเสพติดและอบายมุข สำหรับเหตุการณ์ข่มขืนเด็ก พบว่า ช่วงเวลาเกิดขึ้นทั้งกลางวันและกลางคืน ในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน ในบ้านพักของผู้กระทำผิดหรือบ้านพักของเด็กขึ้นอยู่กัช่วง โอกาสที่เอื้ออำนวย มีลักษณะความสัมพันธ์กับเด็กในฐานะเพื่อนบ้าน คนรู้จักญาติใกล้ชิด พ่อเลี้ยงหรือพ่อที่แท้จริง สิ่งที่ยั่วยู่ให้

เกิดเหตุการณ์ได้แก่ สุราและยาเสพติด มีความผิดปกติทางด้านบุคลิกภาพ โดยขาดการพัฒนาทางด้านอารมณ์และด้านจริยธรรม ซึ่งเป็นผลมาจากภูมิหลังทางครอบครัวในวัยเด็ก มีลักษณะการเข้าร่วมกลุ่มทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับมีสิ่งช่วยทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และมีช่องโอกาสที่เอื้ออำนวย ส่วนข้อเสนอแนะผู้ศึกษาเสนอให้ส่งเสริมความมั่นคงภายในครอบครัว ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษา ส่งเสริมบทบาทสถาบันศาสนาในการพัฒนาจริยธรรม ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันปัญหาการข่มขืนและปกป้องเด็ก รวมทั้งเพิ่มมาตรการการลงโทษผู้กระทำผิดให้มากขึ้น

จากงานวิจัยด้านอาชญากรรมทางเพศ จะพบว่า คุณลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่แล้วผู้กระทำผิดฐานข่มขืนนั้นเป็นคุณลักษณะทั่วไปของนักข่มขืน เช่น ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มาจากชนชั้นที่มีรายได้ต่ำ มีระดับสติปัญญาปกติ มีปัญหาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและแอลกอฮอล์ มีประวัติครอบครัวที่มีปัญหา ขาดโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอน ขาดโอกาสได้รับบทบาทจากพ่อ อารมณ์ไม่เหมาะสมกับอายุ รวมถึงการมีภาวะจิตใจที่มีอารมณ์เกรี้ยวกราดตั้งแต่ยังเด็ก มักมีความผิดปกติสนใจในสิ่งลามกอนาจารประเภทภาพโป๊เปลือยและบางคนก็มีการเบี่ยงเบนทางเพศมาก่อน เช่น พวกถ้ามองหรือชอบอวดอวัยวะเพศ สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสภาพสมรส หรือแยกกันอยู่ เป็นต้น

ส่วนสาเหตุของการข่มขืนนั้น พบว่ามีทั้งสาเหตุจากตัวผู้ข่มขืน ซึ่งเป็นสาเหตุจากแรงกระตุ้นทางเพศ อันเป็นการแสดงออกทางอารมณ์เพศรุนแรง หรือสาเหตุจากสันดานความประพฤติแบบก้าวร้าว ที่เป็นการใช้กำลังรุนแรงเพราะต้องการมีอำนาจเหนือหรือเอาชนะเหยื่อ ดังจะพบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบต่อต้านสังคม โดยมักจะมาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นหรือถูกทารุณกรรมในวัยเด็ก และ สาเหตุจากสังคม ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกิดจากภายนอก เช่น การได้รับสิ่งช่วยทางอารมณ์จากสื่อต่างๆ รวมถึงการเสพยาและยาเสพติด ที่ทำให้ขาดความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดี ความยับยั้งชั่งใจ เหลือเพียงแต่ความรู้สึกลึกซึ้งที่มาจากสัญชาตญาณ (Instinctual need) ทำให้ความรู้สึกลึกซึ้งอารมณ์ที่เก็บกดไว้ระเบิดออกมา การกระทำจึงเกิดขึ้นมาเพื่อระบายความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการก่ออาชญากรรมข่มขืนได้ทั้งสิ้น

กรณีศึกษาที่ 1

การข่มขืน นางมุกเคียร์ มาอิ (Mukhtar mai) ในประเทศปากีสถาน

พฤติกรรมแห่งคดี นางมุกเคียร์ มาอิ เป็นครูสตรี อายุ 33 ปี มาจากครอบครัวฐานะยากจน ได้ถูกชายฉกรรจ์ 6 คนรุมข่มขืนเป็นเวลานาน 1 ชั่วโมง ในหมู่บ้าน Meerwala เมือง Multan รัฏฐปัญจาบ ประเทศปากีสถาน โดยเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อ 3 ปีก่อนด้วยสาเหตุเพราะกลุ่มชายต้องการลงโทษแก้แค้นเธอ โดยกล่าวหาว่าน้องชายของเธอไปมีสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงคนหนึ่งในตระกูลที่ทรงอิทธิพลและมีวรรณะสูงกว่า โดยถือว่าเป็นวิธีการลงโทษ สั่งสอน และเชื่อว่าเป็นเกียรติสำหรับผู้ข่มขืน คดีเรื่องนี้มีการฟ้องร้องในศาล ปรากฏว่าศาลชั้นต้นพิพากษาประหารชีวิตชายทั้ง 6 คน แต่ศาลอุทธรณ์กลับเปลี่ยนคำตัดสิน โดยให้ปล่อยตัวจำเลย 5 คน เนื่องจากขาดหลักฐานและสั่งลงโทษจำเลยอีก 1 คนให้จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวทั่วโลกต่างถือว่าเป็นความทารุณที่รุนแรงสำหรับศักดิ์ศรีเกียรติยศของสตรีทั่วโลก (Jan McGirk,2005)

จากกรณีศึกษานี้ จะพบว่าเป็นการข่มขืนผู้หญิง โดยกลุ่มชายฉกรรจ์ในหมู่บ้าน ซึ่งถือว่าเป็นการข่มขืนโดยแก๊ง (Gang Rapist) เป็นการข่มขืนโดยทำตามพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเชื่อในเรื่องของชั้นวรรณะและเห็นว่าเป็นความชอบธรรมและมีเกียรติที่เป็นผู้ลงโทษนางมุกเคียร์ มาอิ โดยการข่มขืนนาง ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมรอง (Subculture) ของกลุ่มแก๊งในหมู่บ้านที่มี ธรรมเนียมปฏิบัติทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการลงโทษด้วยการข่มขืน ว่าเป็นสิ่งที่มีเกียรติและถูกต้องตามกฎหมาย จึงทำให้นักข่มขืนทั้ง 6 คนยินยอมทำตามกลุ่ม นอกจากนี้ยังถือได้ว่าเป็นการข่มขืนเพื่อแก้แค้น (Anger Retaliatory Rapist) ด้วยความโกรธ โดยมีความสุขและความพอใจที่ได้ทำร้ายฝ่ายตรงข้าม รวมไปถึงการทำลายความรู้สึกทางคำพูดเพื่อเป็นการแก้แค้น นอกจากนี้ยังเป็นการกระทำเพื่อต้องการลดคุณค่าความเป็นคนของผู้หญิงเพื่อเป็นการลงโทษครอบครัวของเธอ จึงจัดได้ว่าเป็นการข่มขืนในรูปแบบของแก๊งและเพื่อการแก้แค้นในขณะเดียวกัน

กรณีศึกษาที่ 2

A man suspected of being a serial rapist in the attacks on several women in Anchorage has been arrested

เหตุการณ์แห่งคดี นาย Timothy Paul Barrichman อายุ 39 ปี เป็นผู้ต้องสงสัยในคดีข่มขืนและทำร้ายร่างกายเหยื่อ จำนวน 4 รายหรือมากกว่านั้น โดยเขาถูกกล่าวหาว่า ได้ใช้วิธีการเสนอให้เหยื่อที่เดินทางมาคนเดียว ได้โดยสารรถยนต์ไปกับเขา โดยเมื่อเหยื่อยินยอมเข้าไปภายในรถยนต์เนื่องจากความไว้วางใจและคิดว่าเขาเป็นคนเรียบร้อยดี ไม่น่าจะเป็นอันตรายแล้วก็จะถูกทำให้มีเงินมาช่วยตัวเองไม่ได้จนถูกข่มขืน โดยเหยื่อนั้นจะมีอายุระหว่าง 35-48 ปี โดยบางครั้งจะมีการโจมตีเหยื่อด้วยความรุนแรงแต่บางครั้งก็ไม่ โดยเหยื่อ 2 คนถูกบีบบังคับหายใจไม่ออกจนสลบ ส่วนอีก 2 รายถูกใส่กุญแจมือขณะข่มขืน เหยื่อบอกว่าเขาจะพูดกับพวกเขาว่าเขาเสียใจมากต่อการกระทำของเขาที่ได้ทำลงไปกับพวกเขา ด้านประวัติส่วนตัวนั้น เขาแต่งงานแล้ว ชอบการเที่ยวโสเภณี 2-3 ครั้งต่อเดือน ชอบรับหญิงแปลกหน้าขึ้นรถยนต์เพื่อความตื่นเต้นทางเพศ เขาถูกจับโดยมีหลักฐานทางDNA จากสถานที่เกิดเหตุข่มขืนตรงกับ DNA ของเขา (Anchorage Daily News,2005)

จากกรณีศึกษานี้ พบว่า ผู้ต้องสงสัยรายนี้จัดอยู่ในรูปแบบของผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติ (Hyper Sexuality) โดยจะหมกมุ่นเรื่องเพศและมีความต้องการอย่างมาก ไม่สามารถหักห้ามใจตนเองได้ รวมถึงสาเหตุการข่มขืนเกิดจากความต้องการพิสูจน์ความเป็นชาย โดยสังเกตได้จากการที่ผู้ต้องสงสัยต้องเที่ยวโสเภณี 2-3 ครั้งต่อเดือนทั้งที่แต่งงานแล้วและชอบความตื่นเต้นทางเพศจากการที่ได้รับผู้หญิงแปลกหน้าขึ้นรถยนต์แล้วข่มขืน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าตนเองต้องการจะพิสูจน์ความเป็นชายของตัวเอง อันเป็นลักษณะรูปแบบการข่มขืนอันเนื่องมาจากอำนาจ (Power Reassurance Rapist) ที่ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและสร้างความประหลาดใจให้กับเหยื่อ โดยมีรูปแบบของการเลือกเหยื่อจากการแอบดูหรือเที่ยวหาเหยื่อในที่ต่างๆ โดยใช้การจับรถยนต์ไปในที่ต่างๆและจะเลือกเหยื่อที่เดินทางเพียงคนเดียว และจะแสดงความเสียใจกับการกระทำของตนเองกับเหยื่อ

กรณีศึกษาที่ 3

ล่าแก๊งบ้ำกามโหด จุด 2 ค.ญ.เรียงคิวยับ

พฤติกรรมแห่งคดี เมื่อวันที่ 27 ก.ค. เวลา 01.00 น. ขณะที่ ค.ญ.หนึ่ง พร้อมเพื่อนคือ ค.ญ.เอ (นามสมมติ) อายุ 14 ปี ชวนกันไปสมัครทำงานที่ร้านอาหาร โดยมีแฟนหนุ่มของ ค.ญ.หนึ่ง ไปเป็นเพื่อนด้วย ปรากฏว่าระหว่างที่ทั้งสามยืนอยู่หน้าร้าน ได้มีแก๊งคนร้าย 12 คน ขับรถปิกอัพ ไม่ทราบทะเบียน มาจอดเทียบตรงเข้าไปใช้ปืนจี้แฟนหนุ่มของ ค.ญ.หนึ่งไม่ให้ขัดขืน แล้วช่วยกันลุด ค.ญ.หนึ่ง กับ ค.ญ.เอ ขึ้นรถพาเข้าไปในซอย ก่อนลากไปข่มขืนในเพิงเปลี่ยวแห่งหนึ่งกลางซอยดังกล่าว

ระหว่างลงมือขี้กาม ค.ญ.หนึ่ง คนร้ายยังได้บังคับให้ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้กับเพื่อนอีกคน แต่ไม่ยอมทำคนร้ายจึงใช้ปากกระแทกหน้าท้องจนจุกเสียด ก่อนหมุนเวียนข่มขืนจนครบทั้ง 12 คน ส่วน ค.ญ.เอ มีโรคประจำตัวเป็นหืดหอบ ทำให้ถูกคนร้ายข่มขืนแค่คนเดียว ระหว่างนั้นยังมีพรรคพวกของคนร้ายอีก 6 คน ซัด จักรยานยนต์ตามมาสมทบ แต่ไม่ได้ร่วมข่มขืนด้วย จากนั้นคนร้ายได้พาเหยื่อทั้งสองมาปล่อยทิ้งที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะ หน้าโรงพยาบาลคอนตุมตอนใกล้รุ่ง ทั้งสองจึงกลับบ้านไปเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ผู้ปกครองก่อน เข้าแจ้งความกับ พนักงานสอบสวน (ข่าวทันเหตุการณ์,2548)

จากกรณีศึกษาพบว่า เป็นรูปแบบการข่มขืน โดยแก๊ง (Gang Rapist) ซึ่งเป็นการข่มขืนโดยการยอมรับและทำตามพฤติกรรมของกลุ่ม เพื่อแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มเป็นพวกเดียวกัน สามัคคีกัน โดยมีแรงจูงใจ ที่เกิดจากกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมข่มขืน โดยใช้การข่มขืนเป็นบทพิสูจน์ในบางสิ่งของกลุ่มแก๊ง หรือสนับสนุนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแก๊ง (Uniting)

กรณีศึกษาที่ 4

ขี้4ขวบถูกรังแกสุดวิธิตาร

พฤติกรรมแห่งคดี สว.เวร. ได้รับการร้องเรียนจากนาง โสรส (ขอสงวนนามสกุล) มารดาของเด็กหญิงเอ (นามสมมติ) ลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่นอายุ 4 ปี ว่าลูกสาวได้ถูกรังแกทำอนาจาร หลายวันที่ผ่านมาและได้เข้าแจ้งความไว้เป็นหลักฐานแล้ว ก่อนที่จะเข้าร้องเรียนกับมูลนิธิ เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยนาง โสรส ให้การว่า วันที่เกิดเหตุช่วงกลางวันลูกสาวได้ออกไปเล่นกับเพื่อนบ้าน จนกระทั่งในช่วงบ่ายลูกสาวได้กลับบ้านตนเองจึงได้เรียกมาอาบน้ำให้ระหว่างที่อาบน้ำลูกสาวได้ร้องว่าสบที่อวัยวะเพศตนเองจึงได้ตรวจสอบดูพบว่าที่อวัยวะเพศมีร่องรอยขาวข้ำและมีคราบเลือดติดอยู่ จึงได้คาดคั้นลูกสาวจนยอมรับว่าถูกนายชอบ อายุ 33 ปี ซึ่งเป็นพ่อของ

เด็กหญิงดาว และลุงของเด็กหญิงเดือน (นามสมมติ) กระทำอนาจาร

โดยน้องเอลูกสาวได้เล่าว่า ก่อนเกิดเหตุได้ไปเล่นกับน้องดาวและน้องเดือน ที่บ้าน ได้พบนายชอบอยู่ที่บ้านดังกล่าว หลังจากนั้นนายชอบได้หลอกให้น้องดาวและน้องเดือนออกไปจากบ้าน ก่อนที่จะพาน้องเอ เข้าไปที่ห้องๆหนึ่ง ซึ่งทราบต่อมาว่าเป็นห้องของแม่ยาย หลังจากนั้นได้จับน้องเอถอดเสื้อผ้าออกแล้วให้นอนบนเตียงก่อนที่จะใช้คินสอสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศแล้วปั่นก่อนที่จะเอาออก แล้วใช้นิ้วมือแหย่เข้าไปอีกจนน้องเอร้องเจ็บ หลังจากที่เอานิ้วออกแล้วได้ใช้ขวดแก้วขนาดเล็กใส่เข้าไประหว่างนั้นก็ถูกขี้ฉอดกางเกงออกแล้วนำเอาอวัยวะเพศออกมาแล้วขึ้นคร่อมบนตัวก่อนใช้อวัยวะเพศถูไถที่อวัยวะเพศของน้องเอจนเจ็บจึงร้องไห้

นายชอบจึงได้ลงจากตัวพร้อมทั้งหลังน้ำอสุจิออกมาจนเประเปื้อนที่บริเวณหน้าขา ซึ่งเด็กหญิงบอกว่านายชอบปีศาจอะไรดี พร้อมทั้งพูดว่าสมน้ำหน้า นอกจากนี้น้องเอยังกล่าววาระหว่างนั้นเห็นที่อวัยวะเพศของนายชอบมีเลือดไหลเต็มไปหมด หลังจากนั้นได้มีภรรยาของนายชอบเข้ามาพบ จึงเกิดทะเลาะกับนายชอบก่อนที่จะนำตัวน้องเอมาส่งไว้ที่หน้าบ้าน นางโสรส กล่าววาระหลังจากที่ตนเองทราบเรื่องได้เรียกพี่ชายของตนเองมาดูก่อนนำตัวน้องเอไปพบแพทย์ โดยทางร.พ.ตำรวจ ตรวจแล้วพบว่าที่อวัยวะเพศมีร่องรอยถูกของแข็งกระแทก ส่วนว่าจะถูกข่มขืนหรือไม่ นั้นต้องรอตรวจหาน้ำเชื้อภายในช่องคลอดของเด็กอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะออกหมายจับนายชอบและเข้าจับกุมตัวไว้ได้ จึงได้นำตัวนายชอบมาดำเนินคดีในข้อหาพยายามกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน 13 ปีโดยไม่ยินยอมต่อไป (ข่าวทันเหตุการณ์,2548)

จากกรณีศึกษา พบว่านายชอบมีพฤติกรรมข่มขืนเด็ก ซึ่งจัดเป็นความผิดปกติทางเพศ แบบกามวิปริต (Paraphilias) โดยมีอาการสำคัญคือ มีความรู้สึกทางเพศกับสิ่งกระตุ้นที่ผิดธรรมชาติ ชนิดชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่ยังไม่เป็นวัยรุ่น (Pedophilia) โดยมีรูปแบบของการข่มขืนโดยทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Anger Excitation Rapist) เป็นการข่มขืนที่ผู้กระทำมีความสุขอย่างมากที่ได้เห็นอีกฝ่ายได้รับความทุกข์ทรมานจากการกระทำของตน (sexual sadism) โดยจัดอยู่ในกลุ่มของนักข่มขืนแบบ Sexual sadists ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกตื่นเต้นและมีความต้องการทางเพศเมื่อทำให้เหยื่อเจ็บปวด โดยจะเห็นได้จากการที่นายชอบในขณะที่กระทำการข่มขืนเหยื่อได้ใช้คินสอสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศแล้วปั่นก่อนที่จะเอาออก แล้วใช้นิ้วมือแหย่เข้าไปอีกจนเหยื่อร้องเจ็บ หลังจากที่เอานิ้วออกแล้วได้ใช้ขวดแก้วขนาดเล็กใส่เข้าไประหว่างนั้นก็ถูกขี้ฉอดกางเกงออกแล้วนำเอาอวัยวะเพศออกมาแล้วขึ้นคร่อมบนตัวก่อนใช้อวัยวะเพศถูไถที่อวัยวะเพศของเหยื่อทำให้เหยื่อเจ็บจนร้องไห้ และกระทำต่อไปจนสำเร็จความใคร่ สรุปได้ว่าสาเหตุของการข่มขืนเกิดจากความวิปริตทางเพศ เป็นกามวิปริตแบบsadism ที่ผู้กระทำผิดจะกระทำเพื่อถ่ายทอดความก้าวร้าวทางเพศ (Sexual Aggressive Diffusion) ที่จะต้องได้รับการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศด้วยการข่มขืนหรือความเจ็บปวดของเหยื่อที่ถูกกระทำ

กรณีศึกษาที่ 5

จับอดีตนักมวย ลักพาตัวลูกสาวเพื่อนวัย 12 ปี ข่มขืนนานร่วมปี

เหตุการณ์แห่งคดี เมื่อวันที่ 25 พ.ค. เวลา 04.00 น. ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน (ผกก.สค.) ได้นำกำลังเจ้าหน้าที่พร้อมหมายจับศาล เข้าจับกุมนายนรินทร์ อายุ 47 ปี ภายหลังได้รับร้องทุกข์จากนายกำปนาท (นามสมมติ) อายุ 40 ปี ว่า ค.ญ.เอ (นามสมมติ) อายุ 12 ปี บุตรสาวของตนเองได้หายออกจากบ้านไป โดยจับกุมนายนรินทร์ได้ที่บ้านพักคนงานก่อสร้าง ภายในหมู่บ้าน

นายกำปนาทเปิดเผยว่า ก่อนหน้านี้นเมื่อประมาณต้นปี 2545 ตนเองถูกจำคุกที่เรือนจำ และได้รับรู้จักกับนายนรินทร์ซึ่งถูกจับในข้อหาฆ่าคนตายจนสนิทสนมกันเป็นอย่างดี จนกระทั่งเมื่อตนเองได้รับการอภัยโทษและได้กลับไปอยู่ที่บ้านกระทั่ง 2 เดือนต่อมา นายนรินทร์ได้รับอภัยโทษออกมาและได้มาอาศัยอยู่กับตน เนื่องจากนายนรินทร์ไม่มีที่พักอาศัย รวมทั้งตนก็เห็นใจเพราะเคยติดคุกมาก่อนเกรงว่าสังคมจะรังเกียจจึงได้ให้ที่พักอาศัย

นายกำปนาท ยังกล่าวต่อว่า หลังจากทีตนเองให้นายนรินทร์พักอาศัยอยู่ด้วยประมาณ 5 เดือน จนถึงวันที่ 9 พ.ค. ตนออกไปธุระนอกบ้าน เมื่อกลับมาถึงบ้านก็ไม่พบ ค.ญ.เอ กับนาย นรินทร์ เมื่อออกตามหาก็ไม่พบจึงได้แจ้งความไว้ จนกระทั่ง 1 สัปดาห์ต่อมา นายนรินทร์ได้ติดต่อกลับมาโดยบอกว่า "กูขอลูกมึงมาเลี้ยง กูจะส่งเสียให้เรียนจบปริญญา" พร้อมทั้งขู่ว่าถ้าแจ้งความก็จะฆ่าลูกสาวตน

นายกำปนาท กล่าวอีกว่า ตนเองกลัวว่าลูกสาวจะได้รับอันตรายจึงไม่กล้าออกตามหาและแจ้งความอีก ประกอบกับคิดว่าลูกสาวเสียชีวิตไปแล้ว จนกระทั่งเมื่อวันที่ 23 พ.ค.ที่ผ่านมาได้รับโทรศัพท์จากลูกสาว ตนจึงได้เข้าร้องทุกข์กับ ผกก.สค.จนกระทั่งเจ้าหน้าที่สามารถติดตามตัวลูกสาว ตนเองและจับกุมนายนรินทร์ได้ดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม จากการสอบสวน ค.ญ.เอ ให้การว่า ตั้งแต่ นายนรินทร์เข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านก็ได้แอบข่มขืนตนเองเป็นประจำ พร้อมกับขู่ว่าจะฆ่าทิ้งหากนำเรื่องไปบอกพ่อและแม่ ด้วยความกลัวจึงไม่กล้าบอกพ่อและแม่ จนกระทั่งเมื่อวันเกิดเหตุ นายนรินทร์ได้ชักชวนออกจากบ้านไปซื้อเสื้อผ้านักเรียน เนื่องจากช่วงนั้นเป็นช่วงใกล้เปิดเทอม แต่ก็ไม่ได้ซื้อและกลับพาตนไปเป็น คนงานก่อสร้างที่สนามบินสุวรรณภูมิ ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านคนงานประมาณ 2 เดือน ซึ่งระหว่างนั้น ตนเองถูกข่มขืนเป็นประจำ

จากการสอบสวน นายนรินทร์ให้การรับสารภาพว่า เคยถูกจำคุกมาเป็นเวลา 9 ปี ก่อนที่จะได้รับการอภัยโทษ โดยหลังพ้นโทษมาตนเองได้มาพักอาศัยอยู่กับนายกำปนาท และได้หลงรัก

ด.ญ.เอ จนกระทั่งแอบข่มขืน ก่อนที่จะลักพา ด.ญ.เอออกจากบ้านมาอยู่อาศัยด้วยกันประมาณ 1 ปี จนกระทั่งเมื่อประมาณ 15 วันที่ผ่านมา ตนเริ่มมีอาการป่วยเป็นอัมพฤกษ์จนถูกเจ้าหน้าที่จับกุมตัวได้ หลังสอบสวนเจ้าหน้าที่ได้นำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีข้อหาพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจารโดยใช้อุบายล่อลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย หน่วงเหนี่ยว หรือกักขังผู้อื่น กระทำด้วยประการใดๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพ และพราศเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ไปเสียจากบิดามารดา (ข่าวทันเหตุการณ์,2548)

จากกรณีศึกษา พบว่า นายนรินทร์ มีรูปแบบของการข่มขืนที่เกิดขึ้นจากโอกาส (Opportunistic Rapist) เป็นการข่มขืนที่ไม่ได้มีการวางแผนล่วงหน้ามาก่อน โดยมีแรงจูงใจหลักจากความต้องการทางเพศอย่างทันทีทันใด ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ นายนรินทร์เข้ามาอาศัยอยู่ที่ได้อาศัยโอกาสแอบข่มขืนเหยื่อเป็นประจำ ในเวลาที่ไม่มีการอยู่ในบ้าน รวมทั้งมีพฤติกรรมของการข่มขืนต่อเนื่องยาวนานเกือบ 1 ปี อันแสดงให้เห็นถึงสภาพของนายนรินทร์ ที่เคยถูกจำคุกมาก่อนจึงมีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรที่จะสูญเสียอีกแล้วจึงยอมแพ้ต่อความต้องการทางเพศ โดยขาดสิ่งที่มาคอยระงับยับยั้ง (Inhibitors) หรือ (Brakes) ควบคุมความต้องการไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม ความเกรงกลัวความผิด แต่นายนรินทร์เป็นผู้ไม่มีสิ่งเหล่านี้ จึงได้ก่อเหตุข่มขืนอย่างต่อเนื่องขึ้นดังกล่าว

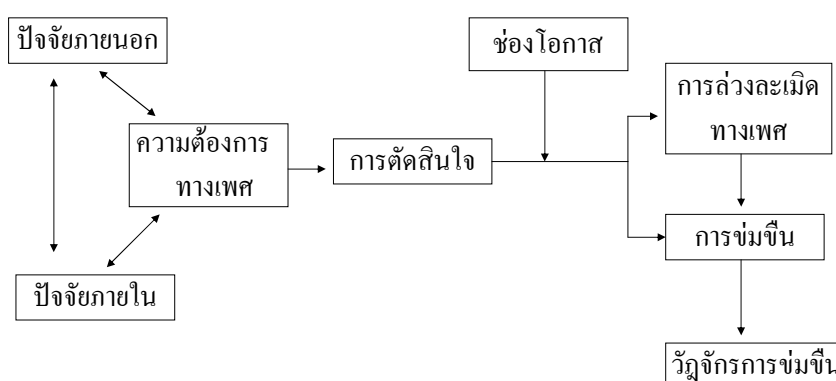
สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษารูปแบบของการข่มขืน (Types of Rapists) แรงจูงใจในการข่มขืน (Rapist Motivation) คุณลักษณะทั่วไปของนักข่มขืนและเหยื่อ สาเหตุของการข่มขืนที่มีทั้งสาเหตุจากตัวผู้ข่มขืนและสาเหตุจากสังคม ความผิดปกติทางเพศ (Sexual disorders) โรคนบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorders) การมีความต้องการทางเพศสูง (Hyper sexuality) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมนักข่มขืนกระทำชำเรา และงานวิจัยด้านอาชญากรรมทางเพศที่เกี่ยวข้อง พบว่าต้นเหตุของการข่มขืนนั้น เกิดขึ้นได้ทั้งจากตัวผู้ข่มขืน และจากคุณลักษณะของตัวเหยื่อเองที่เป็นสิ่งที่นักข่มขืนได้รับการกระตุ้นจากเหยื่อ (Victim Instigation) อันเป็นตัวนำไปสู่การที่เหยื่อถูกทำร้าย

ส่วนสาเหตุจากตัวผู้ข่มขืน จะพบว่ามีทั้งที่เป็นสาเหตุจากความผิดปกติภายในตัวของผู้ข่มขืน เช่น สาเหตุจากแรงกระตุ้นทางเพศ ที่มีการแสดงออกทางอารมณ์เพศที่รุนแรง หรือสาเหตุจากความวิปริตทางเพศ หรือสาเหตุจากสันดานความประพฤติแบบก้าวร้าว หรือสาเหตุจากความผิดปกติทางจิตใจ เป็นต้น และสาเหตุจากสังคม ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นจากภายนอก เช่น การแพร่กระจายของสิ่งยั่วยุทางกามารมณ์ต่างๆ รวมถึงจากการกระตุ้นของแอลกอฮอล์และยาเสพติด รวมทั้งการข่มขืนที่มีสาเหตุจากการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ไม่ใช่เรื่องของเพศ (Primarily

nonsexual needs) แต่เป็นการแสดงอำนาจและความโกรธแค้นผ่านพฤติกรรมทางเพศมากกว่าที่จะเกิดจากความต้องการทางเพศอย่างเดียว ดังนั้น การข่มขืนจึงเป็นการแสดงออกถึงการสูญเสียการทำหน้าที่ทางจิต(Psychological dysfunction) ซึ่งอาจเกิดขึ้นชั่วคราวนานๆครั้ง หรือเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นการกระทำของคนที่อ่อนแอทางอารมณ์ และไม่สามารถจัดการกับความเครียดและความต้องการของชีวิตได้

ดังนั้นกระบวนการที่นำไปสู่การข่มขืน จะเริ่มจากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในซึ่งรวมถึงปัจจัยทางจิตของตัวผู้ข่มขืน นำไปสู่การกระตุ้นความต้องการทางเพศและการตัดสินใจที่จะกระทำการข่มขืน กอปรกับมีช่องโอกาสให้กระทำการข่มขืน เช่น การที่อยู่กับเหยื่อสองต่อสอง หรือเหยื่ออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถต้านทานต่อผู้ข่มขืนได้ จึงนำไปสู่การข่มขืนหรือการล่วงละเมิดทางเพศ และเมื่อการข่มขืนเสร็จสิ้น ก็จะทำให้ผู้ข่มขืนรู้สึกผ่อนคลายทางเพศ และมีรู้สึกผิดในสิ่งที่กระทำลงไป แต่ถ้าผู้ข่มขืนที่ยังคงมีปัจจัยต่างๆที่เข้ามากระตุ้นแบบเดิมอีก ก็จะทำให้เกิดความต้องการทางเพศขึ้นมา นำเข้าสู่วัฏจักรการข่มขืน จนก่ออาชญากรรมข่มขืนต่อไปอีกเรื่อยๆ (ดังแผนภาพ)

แผนภาพแสดงกระบวนการนำเข้าสู่การข่มขืน
(ดัดแปลงมาจาก จักร์ พันธุ์เพชร, 2548 : น.88)

ส่วนในทางทฤษฎีจิตวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ถึงพฤติกรรมการข่มขืนโดยทั่วไป มาจากสัญชาตญาณทางเพศที่ถูกเก็บกดไว้อยู่ในจิตใต้สำนึก ได้ถูกแสดงออกมา อันเนื่องมาจากความไม่สอดคล้องกันระหว่าง Id Ego และ Superego ในตัวผู้นั้น นอกจากนี้ในกลุ่มนักข่มขืนที่มีความผิดปกติทางเพศร่วมด้วยนั้น จะมีพฤติกรรมยึดติด (Fixation) ของช่วงพัฒนาการทางจิตเพศ (Psychosexual developmental phase) ในวัยเด็ก ดังนั้นถ้ามีการยึดติดในช่วงใดช่วงหนึ่งก็จะทำให้

เกิดการฝังลึกอยู่ในจิตใจสำนึกและติดตัวไปจนตาย เกิดเป็นความเบี่ยงเบนทางเพศขึ้น จนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศขึ้นได้

นอกจากนี้ยังมีบางแนวคิดที่เชื่อว่า สาเหตุของการข่มขืนเกิดมาจากความโกรธ โดยความโกรธมีต้นกำเนิดจากความก้าวร้าวไม่พอใจต่อภรรยาหรือมารดาของตนเอง อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีที่มีความเชื่อเกี่ยวกับความเสมอภาคสตรี(Feminist Theory) ก็ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การข่มขืนเป็นการกระทำซึ่งผู้กระทำไม่สามารถแสดงความก้าวร้าวต่อผู้ชายได้ จึงโยนความก้าวร้าว(Displacement of Aggressive)นั้นไปยังผู้หญิง โดยเปรียบเสมือนผู้หญิงเป็นวัตถุซึ่งเขาจะทำอะไรก็ได้ นอกจากนี้ยังคิดว่าผู้หญิงเป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่า ซึ่งอยู่ในการครอบครองของผู้ชาย ดังนั้นการข่มขืนจึงเป็นเครื่องมือ ซึ่งใช้เพื่อแก้แค้นต่อผู้ชายคนอื่น โดยตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ การข่มขืนที่เกิดขึ้นระหว่างสงครามที่มักกระทำเป็นหมู่ เพื่อเป็นการเหยียดหยามศักดิ์ศรีของผู้ชายฝ่ายศัตรู เป็นการระบายความก้าวร้าวและความกลัวของตนเอง และเป็นการกระทำเพื่อแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มเป็นพวกเดียวกันสามัคคีกัน และเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นที่มีอำนาจเหนือกว่าศัตรูของพวกเขาคน(ไพร์ตัน พฤษชาติคุณากร,2533:น.326) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ปัญหาการข่มขืนจะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจ เป็นการใช้อำนาจในเรื่องเพศของผู้ที่เหนือกว่ากระทำกับผู้ที่อำนาจน้อยกว่า จากปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันนี้ ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าย่อมจะเป็นฝ่ายได้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจทำให้ผู้ชายได้ใช้ประโยชน์ไปในเรื่องทางเพศ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ความสุขสำราญทางเพศที่ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ พร้อมทั้งควบคุมและกดขี่ผู้หญิง ให้อยู่ภายใต้อำนาจไปด้วยในขณะเดียวกัน และผู้กระทำส่วนใหญ่ก็มักจะมีการวางแผนล่วงหน้าก่อนกระทำการ เพราะฉะนั้นการข่มขืนจึงไม่ใช่เรื่องการควบคุมอารมณ์ทางเพศไม่ได้เพียงอย่างเดียว

สรุปได้ว่า การข่มขืนกระทำชำเรา จึงเป็นความรุนแรงทางเพศที่ผู้หญิงต้องเผชิญภายใต้ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง(structural violence) เพราะสภาพและบทบาทของคนเราจะอยู่ในหลายๆ โครงสร้างทางสังคม ซึ่งจะมีปัญหาเรื่องปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศอยู่เสมอ ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในตำแหน่งที่แตกต่างกัน โดยที่พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศนั้นยังคงอยู่และถูกมองว่าเป็น "ธรรมชาติ" ของผู้ชาย และความรุนแรงนี้ได้ถูกทำให้เป็นวัฒนธรรมภายใต้การสนับสนุนจากปัจจัยภายนอกที่ผู้ชายสามารถปฏิบัติต่อผู้หญิงได้ เช่นการล่วงละเมิดทางเพศในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้คนทั่วไปมักจะมองปรากฏการณ์ความรุนแรงทางเพศว่าเกิดจากสิ่งที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ เกิดจากคนที่มีจิตใจผิดปกติเท่านั้นถึงจะชอบแอบดูผู้หญิงอาบน้ำ คนที่บ้ากามเท่านั้นจึงจะไปข่มขืน ความผิดจึงไปตกอยู่ที่ตัวบุคคล โดยมองข้ามปัจจัยเชิงโครงสร้าง ซึ่งควรพิจารณาทั้งจากบริบทในระดับโครงสร้าง(ปัจจัยทางสังคม)และในระดับปัจเจกบุคคล(ปัจจัยภายในและปัจจัยทางจิตของนักข่มขืน)ไปพร้อมๆกัน ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้วระบบโครงสร้าง

สังคมที่ชายเป็นใหญ่หรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจของหญิงและชายที่ไม่เท่าเทียมกันเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดความรุนแรงทางเพศขึ้นกับผู้หญิง นอกเหนือจากความผิดปกติของนักข่มขืน

ข้อเสนอแนะมาตรการควบคุมพฤติกรรมอาชญากรข่มขืน

สืบเนื่องจากสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน อาชญากรรมทางเพศมีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ดังเช่นจากผลการสำรวจ ในเรื่อง “สังคมไทยกับภัยข่มขืน” โดย กฤตยา อาจนิจกุล และคณะ พบว่า ในปี 2547 ดัชนีชี้วัดถึงสถานการณ์ภัยทางเพศของผู้หญิงไทยเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนๆ มาก ตัวเลขคดีข่มขืนที่มีการแจ้งความดำเนินคดีทั่วประเทศในรอบ 8 ปี ที่ผ่านมา สูงขึ้นถึงร้อยละ 35 โดยเมื่อเปรียบเทียบกับกันระหว่างปี 2540 มีจำนวน 3,741 คดี แต่ในปี 2547 มีจำนวนคดีถึง 5,052 คดี โดยคาดการณ์ว่าจำนวนคดีดังกล่าวเป็นเพียงจำนวนร้อยละ 5 ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น ในขณะที่ยังมีผู้เสียหายอีกจำนวนมากที่ไม่แจ้งความ ทำให้สถิติอาชญากรรมทางเพศต่ำกว่าความเป็นจริง ด้วยเหตุผลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเหยื่อรู้สึกอาย หรือผู้กระทำผิดเป็นคนใกล้ชิด หรือเกรงกลัวผู้ข่มขืน

นอกจากนี้รายงานดังกล่าว ยังระบุด้วยว่า สัดส่วนของจำนวนคดีที่ตำรวจสามารถจับผู้กระทำผิด มาดำเนินคดีตามกฎหมายได้มีอัตราลดลงทุกปี เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ ในปี 2546-2547 สามารถจับผู้กระทำผิดได้ 1 ใน 3 ของคดีที่ได้รับแจ้งเท่านั้น ส่วนการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ในปี 2547 พบว่าข่าวภัยทางเพศเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนจาก 200 ข่าว เพิ่มขึ้นเป็น 329 ข่าว และพบว่าข่าวเกี่ยวกับการรุมโทรมหรือข่มขืนหมู่ เพิ่มขึ้นเกือบ 100 เท่า เช่นเดียวกับจำนวนคดีความผิดทางเพศ คือ ข่มขืน พรากผู้เยาว์ อนาจาร โทรมหญิง พยายามข่มขืน จากสถานพินิจเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 1,479 คดี ในปี 2545 เป็น 2,417 คดี ในปี 2547 เฉพาะคดีข่มขืนพบว่า สูงขึ้นถึง 942 คดี และในแต่ละวันจะมีเด็กตกเป็นเหยื่อจากการข่มขืน เฉลี่ยถึงวันละ 2.6 ราย

ทั้งนี้ รายงานฉบับเดียวกัน ยังวิเคราะห์ว่า นอกจากคดีข่มขืนและภัยทางเพศจะเพิ่มสูงขึ้นแล้ว ในปี 2547 ยังเกิดสื่อโป๊หลากหลายรูปแบบขึ้นนอกจากแบบเดิมๆ คือหนังสือ หรือวีซีดี คือการรับส่งภาพโป๊ผ่านมือถือ การ์ตูนโป๊ เว็บไซต์โป๊ นิตยสารและหนังสือพิมพ์รายวัน จากการสำรวจพบว่า เว็บไซต์หลัก 10 เว็บของประเทศไทย จะนำไปสู่เว็บโป๊ได้ถึง 1,000 เว็บ ผู้เล่นสามารถเข้าไปดูภาพโป๊เปลือย การร่วมเพศ และส่งภาพโป๊ของตัวเองและผู้อื่นได้ตลอดเวลา สามารถสั่งซื้อวีซีดีโป๊ อุปกรณ์ในการร่วมเพศ สามารถพูดคุยกันผ่านเว็บ หรือใช้กล้องถ่ายทอดความสำเร็จความใคร่ด้วยความเต็มใจ จนถึงมีการเก็บค่าดูผ่านบัญชีธนาคาร รวมทั้งสามารถดูภาพโป๊เคลื่อนไหวผ่าน

โทรศัพท์มือถือได้ ทำให้เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงที่กลายมาเป็นอาชญากรรมทางเพศได้ในที่สุด (มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว, 2548)

ดังนั้น ความผิดปกติทางเพศและก่ออาชญากรรมทางเพศ จะมีความรุนแรงมากน้อยแตกต่างกันไป ตั้งแต่ที่ไม่เป็นภัยต่อสังคมมากนักจนแต่อาจก่อความเดือดร้อนรำคาญ เช่น การแอบดู การอวดอวัยวะเพศในที่สาธารณะ หรือ ใช้อวัยวะเพศดูไกล จนถึงขั้นการก่ออาชญากรรมทางเพศข่มขืน/ฆ่า ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอแนะนำเสนอแนะมาตรการควบคุมพฤติกรรมอาชญากรรมข่มขืนไว้ดังนี้

1. ควรเน้นทางด้าน โครงสร้างของครอบครัว ด้านการศึกษา การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งได้แก่ การให้การศึกษาแก่พ่อแม่หรือผู้ปกครองในรูปของการฝึกอบรมระยะสั้น ให้เข้าใจถึงบทบาทและวิธีในการดูแลอบรมสั่งสอนบุตรหลานอย่างถูกวิธี การเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ อันเป็นการสร้าง ความรัก ความอบอุ่นและความเข้าใจอันดีแก่เด็ก ทำให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดีไม่มีปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจ รวมถึงการรู้จักสังเกตสอดส่องให้ความสนใจในพฤติกรรมของบุตรหลาน ที่อาจผิดปกติไป โดยเฉพาะพฤติกรรมทางด้านเพศ อันจะทำให้สามารถแก้ไขปรับปรุงได้อย่างทันถ่วงทีก่อนที่จะไปก่ออาชญากรรมทางเพศขึ้น

2. หน่วยงานรัฐ จำเป็นต้องมีบทบาทในการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาสังคมอย่างจริงจัง โดยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่มีฐานะยากจน เช่น ในชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรมต่างๆ โดยจัดให้มีการวางผังเมืองรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งจะทำให้อาชญากรรมไม่มีช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรมต่างๆได้ง่าย โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเพศประเภทข่มขืนกระทำชำเรา นอกจากนี้ควรมีมาตรการในการควบคุมป้องกันการเสพเครื่องคัมที่มีแอลกอฮอล์และยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างการเสพเครื่องคัมที่มีแอลกอฮอล์และยาเสพติดกับการข่มขืนกระทำชำเรา โดยเฉพาะในการข่มขืน โดยแก๊ง (Gang Rapist)

3. ต้องมีระบบการปลูกฝังทั้งทางตรงทางอ้อมให้ เด็กชายเคารพคุณค่าและศักดิ์ศรีของเพศหญิง สอนให้เด็กเข้าใจและสามารถแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมทางเพศเรื่องใดเป็นเรื่องปกติและไม่ปกติ รวมทั้งสื่อต่างๆจะต้องไม่เสนอข่าวหรือภาพยนตร์ที่ก่อให้เกิดจินตนาการ(Fantasy)ให้ลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะสิ่งที่จะนำไปสู่การลอกเลียนแบบความรุนแรงทางเพศ จะต้องอุดช่องโหว่ของกฎหมายการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม และช่วยกันบำบัดเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศเพื่อไม่ให้มีการทำผิดซ้ำหรือเข้าสู่วัฏจักรการข่มขืนได้

4. ให้มีการณรงค์ให้ความรู้แก่ผู้หญิง ถึงภัยของอาชญากรรมทางเพศรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะภัยจากการถูกข่มขืน โดยการให้ความรู้ในการป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่อได้โดยง่าย เช่น หลีกเลี้ยง

ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร.จิตเวชศาสตร์.เล่มที่ 2.เชียงใหม่:ชนบรรณการพิมพ์.2533.

พรศิริ มูลดิษฐ์.ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน :กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา.ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล,2541.

พวงเพ็ญ ใจกว้าง . ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุตรธานี.สืบค้นจาก : <http://www.riclib.nrct.go.th/abs/t106478.pdf>
[2005,Aug 15]

พิศาล มุขแจ้ง.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ.นครปฐม:ม.ป.ป.,2540.
มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว.สังคมพ่อกับโทรมหญิงพรเวรร้อยเท่า.สืบค้นจาก
: <http://www.familynetwork.or.th/familynetwork/contents> [2005,Aug 15]

สุชีลา ตันชัยนันท์.ข่มขืน ปัญหาความรุนแรงทางเพศ.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ผลึก.2535

โสภา ชูพิกุลชัย ชปีลมันน์.อาชญากรรม:หนึ่งในวิกฤตสังคม มุมมองทางจิตวิทยา เพื่อการป้องกันและแก้ไข.กรุงเทพฯ:เสมาธรรม.2548.

สมชาย อินโต.ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศประเภทข่มขืนกระทำชำเรา.ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล,2536.

เอกภพ อินทวิวัฒน์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา.ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2541.

อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์.อาชญากรรมทางเพศ.ม.ป.ท,2541.

Anchorage Daily News,Alasha's Newspaper:Serial RapeSuspect Arrest.

Available From <http://www.adm.com/news/alaska/anchorage>[2005, Sep 2]

Brent Turvey. Criminal Profiling. 2 nd. California. Elsevier Academic Press.2005.

Bryan Nelson. Deviant Crimes. Available From

<http://www.deviantcrimes.com/fantasy%20index.htm>[2005, Sep 2]

Christopher Lehmann-Haupt. Finding out What is Standard about Deviants.

Available From <http://www.stephenmichaud.com/evil-nyt.htm>[2005, Sep 2]

Curt R. Bartol. Criminal Behavior :A Psychosocial Approach. 3rd. New Jersey.

Prentice-Hall, Inc. 1991.

Jan McGirk. The Woman who dared to cry rape. Available From

<http://www.alt.true-crime>[2005, Sep 2]

J.M. Kalia and Brain Haynes. Arrest made in serial rape case. Available From

<http://www.reviewjournal.com/index.html>[2005, Sep 2]

North Carolina Wesleyan College . Arsonist and Rapist Characteristics.

Available From <http://faculty.ncwc.edu/toconnor/428/428lect20.htm>[2005, Sep 2]